

Sygn. akt XII Ko 53/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 grudnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów

Protokolant: Monika Raczyńska

przy udziale prokuratora Marka Orzechowskiego i przedstawiciela Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza

po rozpoznaniu 15 grudnia 2022 roku

sprawy z wniosku K. G. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa

o zadośćuczynienie za krzywdę doznaną z tytułu wydania lub wykonania orzeczenia Kolegium ds. Wykroczeń W.-Ż. o sygn. akt (...) z dnia 01.09.1982 r. zapadłego wobec K. G. (1) s. J. i J. urodzonego w dniu (...) w D.

I. wniosek oddała;

II. zasądza od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie - na rzecz Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza - kwotę 147,60 złotych (stu czterdziestu siedmiu złotych i 60 groszy) tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków strony, tj. ustanowienia w sprawie pełnomocnika;

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UWO	Sygnatura akt	XII Ko 53/22
WNIOSKODAWCA		
K. G. (1)		
ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA		
1.	Odszkodowanie (kwota główna)	Odsetki
	nie	nie

2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki
	70 000 złotych	tak
3.	Inne	

Ustalenie faktów			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
1.	<p>31 sierpnia 1982 r. popołudniu K. G. (1) wracał komunikacją miejską z pracy ulicami (...) (...) S., (...), Al. (...) w W.. Od Placu (...) autobusy dalej nie kursowały z powodu manifestacji zorganizowanej przez (...) pod hasłem przywrócenia działalności tego związku zawodowego, uwolnienia internowanych, aresztowanych i skazanych, zawarcia porozumienia narodowego.</p> <p>Wnioskodawca zmierzający w kierunku Dworca G. zmuszony był iść dalej pieszo i wmieszał się w tłum demonstrantów. O godzinie 18.20 W. S. został zatrzymany w związku z udziałem w zgromadzeniu, a 1 września 1982 r. Kolegium do spraw Wykroczeń W. Ż. w trybie przyspieszonym wymierzyło mu karę 15 000 złotych grzywny z</p>	dokumen-ty archiwalne	k. 38 akt XII Ko 118/21

	zamianą na 50 dni aresztu. Podstawą był art. 50 kodeksu wykroczeń z 20 maja 1971 r. przewidujący karę aresztu albo grzywny za nieopuszczenie zbiegowiska publicznego pomimo wezwania właściwego organu.		
zeznania K. G.	k. 65-66 akt XII Ko 118/21		
2.	K. G. (1) nie był nigdy osadzony w żadnej jednostce penitencjarnej na terenie Polski.	informacja z AŚ B.	k. 35, 39 akt XII Ko 118/21
3.	Postanowieniem z dnia 25 maja 2022 r. tutejszy sąd stwierdził nieważność orzeczenia Kolegium do spraw Wykroczeń W. Ź. z dnia 1 września 1982 r. o sygnaturze akt (...).	postano-wienie	k. 67-69 akt XII Ko 118/21
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
	Odbywanie przez wnioskodawcę zastępczej kary aresztu za nieuiszczoną grzywnę.	informacja z AŚ B.	k. 35, 39 akt XII Ko 118/21

ocena DOWODÓW		
Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1., 2., 3.	dokumenty, które stały się ujawnione bez odczytywania	Sąd nie neguje prawdziwości dokumentów. Są to dokumenty oficjalne, urzędowe, niekwestionowane przez żadną ze stron.
1.	zeznania wnioskodawcy z obu postępowań	Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy odnośnie faktu zatrzymania go 31 sierpnia 1982 r. W tym zakresie korespondują one z dokumentami archiwalnymi.
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.	zeznania wnioskodawcy z obu postępowań	Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy, że odbywał zastępczą karę za niezapłaconą grzywnę. Jego zeznania w tym zakresie są nieprzekonujące. Odnośnie manifestacji i zatrzymania zeznawał spontanicznie i szczegółowo, a na okoliczność pobytu w areszcie – ogólnikowo i niespójnie. W toku obu przesłuchań w wypowiedziach przed zadawaniem pytań tylko krótko wspominał o osadzeniu w areszcie na B.. Na wezwanie przewodniczącej w niniejszym postępowaniu celę opisał jako podobną do tej w izbie zatrzymań K. Dzielnicowej Milicji Obywatelskiej W. Ż., gdyż w obu – jak stwierdził – było około 15 osadzonych. Nie pamiętał czasu osadzenia, czy odbywał spacer, ile osób razem z nim zawieziono do aresztu. Nikogo ze współosadzonych nie zapamiętał, nikomu o tym osadzeniu nie mówił poza zmarłym

		<p>kolegą. W pewnym momencie wnioskodawca stwierdził nawet, że w areszcie mógł być przed zatrzymaniem 31 sierpnia 1982 r.</p> <p>Ponadto twierdzenia o rzekomym odbywaniu kary stoją w sprzeczności z informacjami Służby Więziennej i samego Aresztu Śledczego W. B., gdzie kara miała być odbywana.</p> <p>Wszystko to spowodowało, że okoliczność odbycia orzeczonej kary zarówno co do samego faktu, a tym bardziej co do czasu pozbawienia wolności nie została w niniejszym procesie przez wnioskodawcę udowodniona.</p>
PODSTAWA PRAWNA		
Odszkodowanie		
5.1.	Kwota główna	Odsetki
5.1.1	brak żądania	brak żądania
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
Zadośćuczynienie		
5.2.	Kwota główna	Odsetki
	Art. 8 ust. 1 i 4 z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (zwanej dalej ustawą lutową)	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		

<p>Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy lutowej osobie, wobec której stwierdzono nieważność orzeczenia (...), przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłe z wydania lub wykonania orzeczenia albo decyzji. W niniejszym postępowaniu wnioskodawca nie wykazał istnienia krzywdy związanej z wydaniem orzeczenia, nie udowodnił również faktu i sposobu wykonania zapadłego orzeczenia.</p> <p>K. G. (1) nie wniósł o zadośćuczynienie za oczywiście niesłuszne zatrzymanie na podstawie przepisów kodeksu postępowania karnego.</p>		
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Zasądzono wynagrodzenie dla pełnomocnika zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości.</p>	

<p>Koszty procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>IV.</p>	<p>Orzekając o kosztach postępowania sąd miał na uwadze, iż stosownie do art. 13 ustawy lutowej koszty ponosi Skarb Państwa.</p>

PODPIS